

ת"פ 54647/08/19 - מדינת ישראל נגד משה דניאלי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 54647-08-19 מדינת ישראל נ' דניאלי

בפני בעניין:	כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא מדינת ישראל
המאשימה	באמצעות אנף המכס והמע"מ נגד משה דניאלי ע"י ב"כ עו"ד סלבה רודנקו
הנאשם	

גזר דין

(1) הצדדים הגיעו להסדר טיעון עם הסכמה חלקית לעניין העונש. במסגרת זו, הודה הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן (להלן: "כתב האישום") שהוגש לתיק בית המשפט ביום 19.1.2021.

(2) כתב האישום כולל שני אישומים. לפיהם, הנאשם ואחר ניהלו עסק של שיווק משקאות שפעל בין החודשים 04/2016 - 10/2016. שלא בידיעת האחר, הפעיל הנאשם גם עסק נוסף של עבודות גבס ושיפוצים. הנאשם היה הנהנה העיקרי והאחראי על הפעילות השוטפת של העוסק המורשה על-שם האחר, והעסק השני הוא עוסק מורשה הרשום על שמו. שלא על דעת האחר, הוציא הנאשם חשבוניות מס על-שם העוסק המורשה של האחר, ללקוחותיו. לפי האישום הראשון, על מנת לקטין את הכנסותיו החייבות במע"מ, כלל הנאשם בדיווחיו למע"מ כמס תשומות בחודשים 08/2016 ו-10/2016 על-שם העוסק המורשה האחר, סכום מע"מ הנקוב ב-16 חשבוניות שאינן משקפות עסקאות אמת, על-שם מספר חברות, בסכום 576,268 ₪. בכך הוא השתמט מתשלום מס כדין בסך המוזכר. לפי האישום השני, כלל הנאשם בדיווחיו למע"מ כמס תשומות לחודשים 01/2015 עד 10/2016 בתיק העוסק המורשה שעל שמו, סכום מע"מ הנקוב ב-22 חשבוניות שאינן משקפות עסקאות אמת, על-שם מספר חברות, בסכום כולל 497,518 ₪. גם באישום זה, יוחסו אותן עבירות לנאשם.

(3) ביום 18.7.2021 הורשע הנאשם על-יסוד הודאתו בשני האישומים האמורים, באותם הסעיפים: ביצוע עבירת ניכוי מס תשומות בלי שיש לו לגביו מסמך לפי סעיף 38 בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1976 (להלן: "חוק מע"מ"), עבירה לפי סעיף 117(ב)(5) בצירוף עם סעיף 117(ב)(3) בחוק מע"מ. זה המקום לציין כי בהכרעת הדין נפלה טעות סופר בשורות 15 ו-18 בעמוד 11, עת נרשם סעיף 117(ב)(5) חלף הסעיף המוזכר. טעות הסופר מתוקנת בזאת.

- (4) כאמור, הצדדים הסכימו על חלק מרכיבי העונש, באופן הבא:
- (א) הוסכם כי ירצה הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, מתוכם 9 חודשים שיהיו בחפיפה עם עונש שיוטל עליו במסגרת הליך משפטי נוסף שהתנהל אז נגד הנאשם בבית משפט השלום בנתניה (להלן: "ההליך האחר").
- (ב) הוסכם כי המאשימה תהיה רשאית לטעון להשתת עונש מאסר על תנאי וגם קנס, כאשר הנאשם חופשי בטענותיו ברכיבים אלה, לרבות אי-הטלתם.
- (5) תחילה ביקש הנאשם לערוך תסקיר של שירות המבחן, ואולם משניתן כבר גזר דין בהליך האחר שבמסגרתו יתחיל בקרוב לרצות את עונשו, הוא הודיע שחוזר בו מבקשה זו וביקש לקבוע דיון מוקדם לטיעונים לעונש. דיון כזה התקיים ביום 12.9.2021.
- (6) זה המקום לציין, כי בהליך האחר [ת.פ. (שלום - נתניה) 68996-03-18 מדינת ישראל נ' א.ד.מ. סחר ומזון בע"מ ואח'], הורשע הנאשם לפי הודאתו בשמונה אישומים שעניינם אי הגשת דו"ח במועד, עבירה לפי סעיף 216(ב) עם סעיפים 117, 222(א) ו-224א בפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן: "פקודה") (מוצגים מא/2 ו-מא/3). ביום 20.7.2021, ניתן גזר דין המשיית על הנאשם (הנאשם 6 שם) את העונשים הבאים: מאסר בפועל למשך 13 חודשים, מאסר על תנאי למשך 8 חודשים לתקופת 3 שנים היה ולא יעבור עבירה על הפקודה, קנס כספי בסך 25,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו; התחייבות הנאשם לשלם סך 100,000 ₪ היה ויעבור תוך 3 שנים עבירה לפי הפקודה. לבקשת הנאשם, נקבע כי ריצוי העונש יתחיל ביום 3.10.2021, ובית המשפט קבע את התנאים להבטחת האמור (מוצג מא/3).

תמצית טענות הצדדים

- (7) המאשימה טוענת, בין השאר, כי הנאשם ביצע את העבירות בהן הוא הורשע בנסיבות מחמירות. לפיכך, לדידה, יש להשית עליו עונש שמשקף את ההגנה על האינטרס הציבורי ויתן ביטוי לשיקולי ההרתעה. הנאשם גם לא הסיר את מחדלו ולא שילם את המס המתחייב. לדעת המאשימה, מתחם הענישה ההולם כולל מאסר בפועל שנע בין 10 חודשים עד 30 חודשים, קנס כספי ומאסר על תנאי. לנאשם קיים עבר פלילי, לרבות בתחום הפיסקלי. על כן, לעניין המאסר, כפי שהוסכם, עותרת המאשימה ל-18 חודשי מאסר בפועל לצד קנס בגובה 50,000 ₪ ומאסר על תנאי לפי שיקול דעת בית המשפט.
- (8) הן הנאשם הן בא-כוחו טענו לפניי. לפי דבריהם, הנאשם אינו עובד משנת 2017 ונקלע לקשיים כספיים שהביאו להטלת עיקולים עליו בסכומי עתק. אותה תקופה אמו הלכה לבית עולמה. רק בחצי השנה האחרונה הוא החל לעבוד, וכבר החל לשלם את הקנס שהוטל עליו בהליך האחר. הנאשם אינו יודע כיצד יעמוד בתשלומים עם תחילת ריצוי מאסרו. בכל אופן, לדידו, העונש המוסכם הוא כשלעצמו ברף הגבוה, וכי המאשימה לא הביאה כל אסמכתה שתומכת בעתירתה להשתת קנס בגובה 50,000 ₪. הנאשם טוען, כי נוכח מצבו הכלכלי הקשה, זאת לצד העובדה לפיה מאז המעשים בהם הוא הורשע לא עבר כל עבירת מס חדשה, חלוף התקופה מהמעשים מושא האישום ועד מועד הגשת כתב האישום המתוקן בחודש 01/2021, וכן בהתחשב בכך שהנאשם

רוצה לפתוח דף חדש - יש בכל אלה להצדיק שלא להוסיף עונש מלבד תקופת המאסר המוסכמת. לחילופין בלבד, היה ויושת מאסר על תנאי, מבקש הנאשם כי זה יהיה סמלי, והיה ויושת קנס, הוא מבקש כי הוא ייפרס ותשלומי יחל לאחר ריצוי עונשו.

דין הכרעה

(9) לאחר שנתתי את דעתי למכלול טענות הצדדים, כמצוות הוראה סעיף 40ג(א) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 בקביעת מתחם העונש ההולם ולאחר שנתתי את דעתי לטיב ולנסיבות המחמירות של העבירות בהן הורשע הנאשם, למידת הפגיעה בערכים המוגנים, ולאחר שבחנתי את המדיניות הנהוגה בלא מעט מקרים השוואתיים בפסיקה, סבורני כי מתחם העונש ההולם שהזכירה המאשימה (10-30 חודשי מאסר בפועל) תואם את נסיבות האישום שלפניי, וכי תקופת המאסר בפועל המוסכמת בין הצדדים נופלת במתחם האמור. לפיכך, מוצא לכבד את הסכמת הצדדים ברכיב זה.

(10) ובכן, לא אחת נקבע כי על בית המשפט להתייחס בחומרה לעבריינות כלכלית, שפוגעת בצורה ממשית בערכים ציבוריים של שוויון בנטל והפגיעה בכלכלה ובמשק. מדובר בעבירות שלעיתים לא רחוקות לא נדרשת מורכבות מיוחדת לביצוען וקיים פיתוי לכך, אך מנגד, קשה לחשוף אותן ולהתחקות אחרי מבצעה. על כן, מלבד התכלית לנקוט בענישה מחמירה בנסיבות אלו, ניצבת לפנינו גם התכלית ההרתעתית בענישה. מכאן הצורך בהטלת מאסר בפועל [השוו: 3641/06 מנחם צ'צ'קס נ' מדינת ישראל (28.8.2006); רע"פ 7135/10 יגאל חן נ' מדינת ישראל (3.11.2010); רע"פ 5358/12 שמואל שוקרון נ' מדינת ישראל (10.7.2012); רע"פ 7851/13 חדר עודה נ' מדינת ישראל (3.9.2015); ע"פ 6643/20 עמירה זוהדי נ' מדינת ישראל (17.6.2021)].

(11) לצד זאת, כמעט באופן עקבי, נוכח הגישה הענישתית המחמירה, נקבע שעונש המאסר בפועל ילווה גם בקנס כספי אשר נועד לפגוע בכדאיות הכלכלית של ביצוע העבירות [השוו: ע"פ 6474/03 יוסף מלכה נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(3) 721 (2004); עניין שיקרון לעיל; רע"פ 977/13 משה אודיז נ' מדינת ישראל (20.2.2013); רע"פ 7964/13 יוחנן רובינשטיין נ' מדינת ישראל (31.12.2013); רע"פ 6371/14 אבו מנסי באסם נ' מדינת ישראל (28.10.2014); רע"פ 2259/16 מרק חנוכיב נ' מדינת ישראל (2.5.2016)].

(12) לא זו בלבד, נקבע גם כי שיקולי ההרתעה גוברים על נסיבותיו האישיות של הנאשם ומצוקתו הכלכלית ככל שישנה, אף אם אינם מאיינים אותן [ראו והשוו: עניין שוקרון לעיל; עניין אודיז לעיל; עניין רובינשטיין לעיל; רע"פ 4584/15 משהור משארה נ' מדינת ישראל (6.7.2015); רע"פ 4233/16 רמי מור נ' מדינת ישראל (4.7.2016)].

(13) לפי האישומים בהם הורשע הנאשם, הוא ניכה מס תשומות על-יסוד חשבוניות כוזבות, והתחמק מתשלום מס שסכומי המצטבר עולה על מיליון ₪. האישום הראשון מתייחס לסך מס של כחצי מיליון ₪ המבוסס על 16

חשבוניות וזאת במשך תקופה של שלושה חודשים. האישום השני, מתייחס אף הוא לסך מצטבר של כחצי מיליון ₪ המבוסס על 22 חשבוניות במשך תקופה של 22 חודשים. הנאשם עשה כן ביחס לשני עסקים, כאשר אחד מהם אינו עוסק מורשה על-שמו. כל אלה מצביעים על רמת תחכום, על השתמטות מתשלום סכום מס גבוה בנסיבות מחמירות והכל תוך פגיעה חמורה בערכים המוגנים בכגון-דא, בקופה הציבורית ובערך שוויון הנשיאה בנטל.

(14) מתחם העונש ההולם אפוא, יכלול גם קנס כספי באלפי שקלים, ובשל התכלית ההרתעתית המתבקשת בנסיבות אלו, מתחם זה יכלול גם מאסר מותנה [ראו והשוו: אזכורים לעיל וכן ראו גם: רע"פ 4507/21 פנחס הלוי נ' מדינת ישראל (30.6.2021); עפ"ג (המחוזי - ים) 73917-11-20 איהאב עמורי נ' מדינת ישראל (18.4.2021); עפ"ג (המחוזי - ים) 29750-10-20 נאאל אבו כף נ' מדינת ישראל (18.7.2021), והאזכורים שבהם (מוצגים מא/4 ומא/5)]. בהקשר זה נתתי את דעתי לפסיקה אליה הפנה בא-כוח הנאשם בטיעוניו (עמוד 14) ולא מצאתי בה לסייע לו.

(15) הנאשם יליד שנת 1968 (בן 53 כיום). בקביעת העונש ובהתחשב בנסיבות שאין קשורות לביצוע העבירה, שקלתי לחומרת העונש את עברו הפלילי של הנאשם כפי שעולה ממוצג מא/1, ואשר כולל חמש הרשעות ביניהן עבירות לפי חוק מע"מ, מרמה וזיופים, כל זאת לצד ההרשעה הטרייה בהליך האחר לפי הפקודה; שקלתי גם את העובדה לפיה המס טרם שולם [ראו והשוו: רע"פ 7773/16 חננאל נ' מדינת ישראל (26.10.2016); עניין הלוי לעיל, פסקה 13]. ככל הנראה מדובר בחוב אבוד נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם כפי שנטען.

מן העבר האחר, לקולת העונש שקלתי את מצבו הכלכלי של הנאשם כפי שמסתמן (כי אם כאמור מצב זה אינו מצדיק אי-הסרת המחדל) והעובדה שהתחיל לעבוד רק לאחרונה; חלוף התקופה ממועדי האישומים (2016-2015) מושא הליך זה ועד הגשת כתב האישום המתוקן (2021); העובדה לפיה הנאשם נטל אחריות על מעשיו תוך חיסכון בזמן העדים וזמנו של בית המשפט; הבעת החרטה של הנאשם. עוד שקלתי ברכיב זה את מצבו הרפואי של הנאשם כפי שמסתמן מגזר הדין שניתן בהליך האחר (שורה 7, עמוד 139), ומשך תקופת המאסר בפועל המוסכמת.

(16) לאחר שקלול כל אלה, משית על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) כמוסכם, הנאשם ירצה 18 חודשי מאסר בפועל כאשר 9 חודשים יהיו חופפים לעונש המאסר בפועל שהושת במסגרת ההליך האחר.

(ב) משית על הנאשם ארבעה חודשי מאסר אשר ירצה ככל שיעבור עבירה לפי חוק מע"מ, למשך 3 שנים מתום שחרורו ממאסר.

(ג) מטיל על הנאשם קנס כספי בגובה 25,000 ₪ או חודש מאסר בפועל תמורתו. הסכום האמור ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ועוקבים, כאשר התשלום הראשון יתחיל ביום 1.7.2022. מובהר כי אי-עמידה בתשלום אחד, תעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

(17) הנאשם יתייצב לריצוי עונשו כפי שנקבע בגזר הדין בהליך האחר מיום 3.10.2021, בשעה 10:00 (סעיף 4 בהחלטה מיום 20.7.2021) ולשם כך הוא יתייצב בבית סוהר הדרים בשעה הנקובה ובידיו עותק מגזרי הדין ותעודת זהותו. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיזן, עם ענף אבחון ומיזן של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד תשרי תשפ"ב, 30 ספטמבר 2021, בהעדר הצדדים.